

Vlastný materiál

ZMLUVA O PRIATELSTVE A SPOLUPRÁCI V JUHOVÝCHODNEJ ÁZII

Preambula

Zmluvné strany:

VEDOMÉ SI existujúcich pút histórie, geografie a kultúry, ktoré spájajú ich národy;

SNAŽIACE SA podporovať regionálny mier a stabilitu prostredníctvom trvalého rešpektovania spravodlivosti a právneho štátu a posilňovania regionálnej odolnosti vo vzájomných vzťahoch;

MAJÚCE ZÁUJEM prehlbovať mier, priateľstvo a vzájomnú spoluprácu v otázkach týkajúcich sa juhovýchodnej Ázie v súlade s Chartou Organizácie Spojených národov, Desiatimi princípmi prijatými Ázijsko-africkou konferenciou v Bandungu 25. apríla 1955, Deklaráciou Združenia národov juhovýchodnej Ázie podpísanou v Bangkoku 8. augusta 1967 a Deklaráciou podpísanou v Kuala Lumpur 27. novembra 1971;

PRESVEDČENÉ, že riešenie rozdielov alebo sporov medzi ich krajinami má byť upravené racionálnymi, účinnými a dostatočne flexibilnými postupmi, ktoré zamedzia vzniku negatívnych postojov, ktoré by mohli ohroziť alebo brzdiť spoluprácu;

VERIAC v potrebu spolupráce so všetkými mierumilovnými národmi v rámci aj mimo juhovýchodnej Ázie v záujme svetového mieru, stability a harmónie;

SLÁVNOSTNE SÚHLASIA uzavrieť túto Zmluvu o priateľstve a spolupráci nasledovne:

KAPITOLA I

ÚČEL A ZÁSADY

Článok 1

Účelom tejto Zmluvy je podporovať trvalý mier, večné priateľstvo a spoluprácu medzi ich národmi, čo prispeje k ich sile, jednote a užším vzťahom.

Článok 2

Vo svojich vzájomných vzťahoch sa zmluvné strany budú riadiť týmito základnými zásadami:

- a) vzájomný rešpekt k nezávislosti, suverenite, rovnosti, územnej celistvosti a národnej identite všetkých národov;
- b) právo každého štátu viesť svoju národnú existenciu bez vonkajšieho zasahovania, podvracania alebo donucovania;
- c) nezasahovanie do vnútorných záležitostí jednej druhej;
- d) riešenie rozdielov alebo sporov mierovými prostriedkami;
- e) vzdanie sa hrozby silou alebo použitia sily;
- f) účinná spolupráca medzi nimi.

KAPITOLA II

PRIATEĽSTVO

Článok 3

Zmluvné strany sa budú usilovať rozvíjať a posilňovať tradičné, kultúrne a historické väzby priateľstva, dobrého susedstva a spolupráce, ktoré ich spájajú, a budú v dobrej viere plniť záväzky, ktoré prijali podľa tejto Zmluvy. Na podporu užšieho porozumenia medzi nimi budú podporovať a uľahčovať kontakty a výmenu medzi ich obyvateľmi.

KAPITOLA III

SPOLUPRÁCA

Článok 4

Zmluvné strany budú podporovať aktívnu spoluprácu v ekonomických, sociálnych, kultúrnych, technických, vedeckých a administratívnych oblastiach, ako aj v otázkach spoločných ideálov a snáh o medzinárodný mier a stabilitu v regióne a vo všetkých ďalších spoločných záležitostiach.

Článok 5

V nadväznosti na článok 4 budú zmluvné strany vynakladať maximálne úsilie na multilaterálnej aj bilaterálnej úrovni na základe rovnosti, nediskriminácie a vzájomného prospechu.

Článok 6

Zmluvné strany budú spolupracovať na urýchlení hospodárskeho rastu v regióne s cieľom posilniť základy prosperujúceho a mierového spoločenstva národov v juhovýchodnej Ázii. Budú podporovať čo najväčšie využitie svojho poľnohospodárstva a priemyslu, rozšírenie vzájomného obchodu a zlepšenie hospodárskej infraštruktúry pre vzájomný prospech svojich národov. V tomto ohľade budú naďalej skúmať všetky možnosti úzkej a prospešnej spolupráce s inými štátmi, ako aj s medzinárodnými a regionálnymi organizáciami mimo regiónu.

Článok 7

Zmluvné strany budú v snahe dosiahnuť sociálnu spravodlivosť a zvýšiť životnú úroveň obyvateľstva regiónu zintenzívňovať hospodársku spoluprácu a prijímať vhodné stratégie rozvoja a vzájomnej pomoci.

Článok 8

Zmluvné strany sa budú usilovať o čo najužšiu spoluprácu v najširšom rozsahu a budú si poskytovať pomoc pri výcviku a výskumných aktivitách v sociálnej, kultúrnej, technickej, vedeckej a administratívnej oblasti.

Článok 9

Zmluvné strany sa budú snažiť podporovať spoluprácu pri presadzovaní mieru, harmónie a stability v regióne. V tejto súvislosti si budú udržiavať pravidelné kontakty a konzultácie o medzinárodných a regionálnych otázkach s cieľom koordinovať svoje stanoviská, činnosť a politiky.

Článok 10

Každá zmluvná strana sa zdrží akejkolvek činnosti, ktorá by predstavovala hrozbu pre politickú alebo ekonomickú stabilitu, suverenitu alebo územnú celistvosť inej vysokej zmluvnej strany.

Článok 11

Zmluvné strany sa budú usilovať o posilnenie svojej národnej odolnosti v politickej, hospodárskej, sociálno-kultúrnej, ako aj bezpečnostnej oblasti v súlade so svojimi ideálmi a aspiráciami, bez vonkajšieho zasahovania, ako aj vnútorných podvratných aktivít, aby si zachovali svoju národnú identitu.

Článok 12

Zmluvné strany sa vo svojom úsilí o dosiahnutie regionálnej prosperity a bezpečnosti budú snažiť spolupracovať vo všetkých oblastiach s cieľom podporiť regionálnu odolnosť na základe zásad sebedomia, sebestačnosti, vzájomnej úcty, spolupráce a solidarity, ktoré budú tvoriť základ silného a životaschopného spoločenstva národov v juhovýchodnej Ázii.

KAPITOLA IV

MIEROVÉ RIEŠENIE SPOROV

Článok 13

Zmluvné strany sú odhodlané zabrániť vzniku sporov. Ak napriek tomu vzniknú spory, najmä spory, ktoré by mohli narušiť regionálny mier a harmóniu, zdržia sa hrozby silou alebo použitia sily a budú ich riešiť priateľskými rokovaniami.

Článok 14

Na urovnávanie sporov prostredníctvom regionálnych procesov zmluvné strany vytvoria ako trvalý orgán Vysokú radu zloženú zo zástupcu na ministerskej úrovni z každej zo zmluvných strán, ktorá bude brať na vedomie existenciu sporov alebo situácií, ktoré by mohli narušiť regionálny mier a harmóniu.

Článok 15

V prípade, že sa nedosiahne riešenie prostredníctvom priamych rokovaní, Vysoká rada sa bude zaoberať sporom alebo situáciou a odporučí stranám sporu vhodné prostriedky na urovanie, ako sú napríklad dobré služby, mediácia, vyšetrovanie alebo zmierenie. Vysoká rada však môže ponúknuť svoje dobré služby alebo sa po dohode strán sporu zriadiť Výboru pre mediáciu, vyšetrovanie alebo zmierenie. Ak to považuje za potrebné, Vysoká rada odporučí vhodné opatrenia na zabránenie zhoršeniu sporu alebo situácie.

Článok 16

Predchádzajúce ustanovenia tejto kapitoly sa neuplatňujú na spor, pokiaľ sa všetky strany sporu nedohodnú na ich uplatnení na tento spor. To však nebráni ostatným zmluvným stranám, ktoré nie sú stranami sporu, aby ponúkli všetku možnú pomoc na urovanie uvedeného sporu. Strany sporu by mali byť voči takýmto ponukám pomoci priaznivo naklonené.

Článok 17

Nič v tejto zmluve nebráni uplatneniu spôsobov mierového urovnania sporov uvedených v článku 33 (1) Charty Organizácie Spojených národov. Zmluvné strany, ktoré sú stranami sporu, by mali byť povzbudzované, aby podnikli kroky na jeho vyriešenie priateľskými rokovaniami predtým, ako sa uchýlia k iným postupom ustanoveným v Charte Organizácie Spojených národov.

KAPITOLA V

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 18

Zmluva bude podpísaná Indonézskou republikou, Malajziou, Filipínskou republikou, Singapurskou republikou a Thajským kráľovstvom. Jej ratifikácia sa uskutoční podľa ústavných postupov každej strany. Zmluva je otvorená na prístup pre ostatné štáty juhovýchodnej Ázie.

Článok 19

Táto zmluva nadobudne platnosť dňom uloženia piatej ratifikačnej listiny u vlád signatárskych štátov, ktoré sú určené za depozitárov tejto zmluvy a ratifikačných alebo listín o prístupe.

Článok 20

Táto zmluva je vyhotovená v úradných jazykoch zmluvných strán, pričom všetky majú rovnakú platnosť. Bude existovať dohodnutý spoločný preklad textov do anglického jazyka. Akýkoľvek rozdielny výklad spoločného textu sa vyrieši rokovaním.

NA DÔKAZ TOHO zmluvné strany podpísali zmluvu a pripojili k nej svoje pečate.

DANÉ v Denpasare, Bali, dvadsiateho štvrtého februára tisícdeväťstosedemdesiatšesť.

PRVÝ PROTOKOL, KTORÝM SA MENÍ A DOPĽŇA ZMLUVA O PRIATEĽSTVE A SPOLUPRÁCI V JUHOVÝCHODNEJ ÁZII

VLÁDA BRUNEJ DARUSSALAM

VLÁDA INDONÉZSKEJ REPUBLIKY

VLÁDA MALAJŠIE

VLÁDA FILIPÍNSKEJ REPUBLIKY

VLÁDA SINGAPURSKEJ REPUBLIKY A

VLÁDA THAJSKÉHO KRÁĽOVSTVA

S CIEĽOM ďalej posilňovať spoluprácu so všetkými mierumilovnými národmi v juhovýchodnej Ázii i mimo nej, a najmä so susednými štátmi juhovýchodnej Ázie;

BERÚC DO ÚVAHY odsek 5 preambuly Zmluvy o

priateľstve a spolupráci v juhovýchodnej Ázii, uzavretej v Denpasare na

Bali 24. februára 1976 (ďalej len „Zmluva o priateľstve“), ktorý sa týka potreby spolupráce

so všetkými mierumilovnými národmi v juhovýchodnej Ázii aj mimo nej Juhovýchodnej Ázii, na podporu svetového mieru, stability a harmónie;

TÝMTO SA DOHODLI NA NASLEDUJÚCOM:

Článok 1

Článok 18 Zmluvy o priateľstve sa mení a dopĺňa takto:

„Túto zmluvu podpíšu Indonézska republika, Malajzia, Filipínska republika,

Singapurská republika a Thajské kráľovstvo. Zmluva sa ratifikuje v súlade s ústavnými postupmi každého signatárskeho štátu. Ratifikuje sa v súlade s ústavnými postupmi každého signatárskeho štátu. Je otvorená pre prístupenie ďalších štátov v juhovýchodnej Ázii. Štáty mimo juhovýchodnej Ázie môžu k tejto zmluve pristúpiť so súhlasom všetkých štátov v juhovýchodnej Ázii, ktoré sú signatármi tejto zmluvy, a Brunej Darussalam.“

Článok 2

Článok 14 Zmluvy o priateľstve sa mení a dopĺňa takto: „Na riešenie sporov prostredníctvom regionálnych procesov zmluvné strany zriadia ako stálu inštitúciu Vysokú radu, ktorá sa bude skladať zo zástupcov na ministerskej úrovni z každej zo zmluvných strán, aby sa oboznámila s existenciou sporov alebo situácií, ktoré by mohli narušiť regionálny mier a harmóniu. Tento článok sa však uplatňuje na všetky štáty mimo juhovýchodnej Ázie, ktoré pristúpili k dohovoru, len v prípadoch, keď je daný štát priamo zapojený do sporu, ktorý sa má riešiť prostredníctvom regionálnych procesov.“

Článok 3

Tento protokol podlieha ratifikácii a nadobúda platnosť dňom uloženia poslednej listiny o ratifikácii zmluvnými stranami.

Vyhotovené v Manile, pätnásteho decembra roku tisíc deväťsto osemdesiatsedem.

Za Brunej Darussalam: Jeho kráľovská výsosť PRINC MOHAMED BOLKIAH

minister zahraničných vecí

Za Indonézsku republiku: DR. MOCHTAR KUSUMA-ATMADJA minister zahraničných vecí

Za Malajziu: DATO HAJI ABU HASAN HAJI OMAR minister zahraničných vecí

Za Filipínsku republiku: J RAUL S. MANG LAPUS Minister zahraničných vecí

Za Singapurskú republiku: S. DHANABALAN Minister zahraničných vecí

Za Thajské kráľovstvo: AIR CHIEF MARSHAL SIDDHI SAVETSILA Minister zahraničných vecí

DRUHÝ PROTOKOL, KTORÝ MENÍ A DOPLŇA ZMLUVU O PRIATEĽSTVE A SPOLUPRÁCI V JUHOVÝCHODNEJ ÁZII

Vláda Brunejského sultanátu

Vláda Kambodžského kráľovstva

Vláda Indonézskej republiky

Vláda Laoskej ľudovodemokratickej republiky

Vláda Malajzie

Vláda Mjanmarska

Vláda Filipínskej republiky

Vláda Singapurskej republiky

Vláda Thajského kráľovstva

Vláda Vietnamskej socialistickej republiky

Vláda Papuy-Novej Guiney

ďalej len „zmluvné strany“:

S CIEĽOM zabezpečiť primerané posilnenie spolupráce so všetkými mierumilovnými národmi v juhovýchodnej Ázii i mimo nej, a to najmä so susednými štátmi

v regióne juhovýchodnej Ázie;

BERÚC DO ÚVAHY odsek 5 preambuly Zmluvy o priateľstve a spolupráci v Juhovýchodnej Ázii, uzavretej v Denpasare na Bali 24. februára 1976 (ďalej len „Zmluva o priateľstve“), ktorý sa týka potreby spolupráce so všetkými mierumilovnými národmi, ako v juhovýchodnej Ázii, tak aj mimo nej, na podporu svetového mieru, stability a harmónie.

TÝMTO SA DOHODLI NA NASLEDUJÚCOM:

Článok 1

Článok 18 ods. 3 Zmluvy o priateľstve sa mení a dopĺňa takto:

„K tejto zmluve môžu pristúpiť aj štáty mimo juhovýchodnej Ázie so súhlasom všetkých štátov juhovýchodnej Ázie, a to Brunej Darussalam, Kambodžského kráľovstva, Indonézskej republiky, Laoskej ľudovodemokratickej republiky, Malajzie, Mjanmarska, Filipínskej republiky, Singapurskej republiky, Thajského kráľovstva a Vietnamskej socialistickej republiky.“

Článok 2

Tento protokol podlieha ratifikácii a nadobúda platnosť dňom uloženia poslednej ratifikačnej listiny zmluvných strán.

V Manile, dvadsiateho piateho júla roku tisíc deväťsto deväťdesiat osem.

Za Brunej Darussalam: PRINCE MOHAMED BOLKIAH minister zahraničných vecí

Za Mjanmarsko: U OHNNGYAW minister zahraničných vecí

Za Kambodžské kráľovstvo: CHEM WIDHYA osobitný vyslanec kráľovskej vlády Kambodže

Za Filipínsku republiku DOMINGO L. SIAZON, JR. minister zahraničných vecí

Za Indonézsku republiku: ALI ALATAS minister zahraničných vecí

Za Singapurskú republiku: S. JAYAKUMAR minister zahraničných vecí

Za Laoskú ľudovú demokratickú republiku: SOMSAVAT LENGSAVAD Podpredseda vlády a minister zahraničných vecí

Za Thajské kráľovstvo: SURIN PITSUWAN Minister zahraničných vecí

Za Malajziu: DATUK SERIABDULLAH HAJI AHMAD BADAWI Minister zahraničných vecí

Za Vietnamskú socialistickú republiku NGUYEKMANH CAM Podpredseda vlády a minister zahraničných vecí

Za Papuu-Novú Guineu: ROY YAKI Minister zahraničných vecí

TRETÍ PROTOKOL, KTORÝM SA MENÍ A DOPĽŇA ZMLUVA O PRIATEĽSTVE A SPOLUPRÁCI V JUHOVÝCHODNEJ ÁZII

Brunej Darussalam
Kambodžské kráľovstvo
Indonézska republika
Laoská ľudová demokratická republika
Malajzia
Mjanmarsko
Filipínska republika
Singapurská republika
Thajské kráľovstvo
Vietnamská socialistická republika
Austrálske spoločenstvo
Bangladéšska ľudová republika
Čínska ľudová republika
Kórejská ľudovodemokratická republika
Francúzska republika
Indická republika
Japonsko
Mongolsko
Nový Zéland
Pakistanská islamská republika
Papua-Nová Guinea
Kórejská republika
Ruská federácia
Demokratická socialistická republika Srí Lanka
Demokratická republika Východný Timor
Turecká republika
Spojené štáty americké
ďalej len „zmluvné strany“:

S CIEĽOM zabezpečiť primerané posilnenie spolupráce so všetkými mierumilovnými národmi v rámci juhovýchodnej Ázie aj mimo nej, najmä so susednými štátmi juhovýchodnej Ázie, ako aj s regionálnymi organizáciami, ktorých členmi sú výlučne suverénne štáty; BERÚC DO ÚVAHY odsek 5 preambuly Zmluvy o priateľstve a spolupráce v juhovýchodnej Ázii, uzavretej v Denpasare na Bali 24. februára 1976 (ďalej len „Zmluva o priateľstve“), ktorý odkazuje na potrebu spolupráce so všetkými mierumilovnými národmi v juhovýchodnej Ázii aj mimo nej pri presadzovaní svetového mieru, stability a harmónie;

TÝMTO SA DOHODLI NA NASLEDUJÚCOM:

Článok 1

Článok 18 ods. 3 Zmluvy o priateľstve sa mení takto:

„Táto zmluva je otvorená na pristúpenie štátov mimo juhovýchodnej Ázie a regionálnych organizácií, ktorých členmi sú výlučne suverénne štáty, s výhradou súhlasu všetkých štátov juhovýchodnej Ázie, a to Brunej Darussalam, Kambodžského kráľovstva, Indonézskej republiky, Laoskej ľudovej demokratickej republiky, Malajzie, Mjanmarska, Filipínskej republiky, Singapurskej republiky, Thajského kráľovstva a Socialistickej republiky Vietnam.“

Článok 2

Článok 14 Zmluvy o priateľstve sa mení takto:

„Tento článok sa však vzťahuje na ktorúkoľvek zo zmluvných strán mimo juhovýchodnej Ázie len v prípadoch, keď je táto zmluvná strana priamo zapojená do sporu, ktorý sa má vyriešiť prostredníctvom regionálnych procesov.“

Článok 3

Tento protokol podlieha ratifikácii a nadobúda platnosť dňom uloženia poslednej ratifikačnej listiny zmluvných strán.

VYHOTOVENÉ v Hanoji, Vietnam, dvadsiateho tretieho júla dvetisíc desať, v jedinom vyhotovení v anglickom jazyku.

Podpisy:

Brunej Darussalam: Mohamed Bolkiah, minister zahraničných vecí a obchodu
Kambodžské kráľovstvo: Hor Namhong, podpredseda vlády a minister zahraničných vecí a medzinárodnej spolupráce

Indonézska republika: Dr. R. M. Marty M. Natalegawa, minister zahraničných vecí

Laoská ľudovodemokratická republika: Dr. Thongloun Sisoulith, podpredseda vlády a minister zahraničných vecí

Malajzia: Dato' Sri Anifah Aman, minister zahraničných vecí Malajzie

Mjanmarsko: Nyan Win, minister zahraničných vecí

Filipínska republika: Erlinda F. Basilio, námestníčka ministra zahraničných vecí

Singapurská republika: George Yong-Boon Yeo, minister zahraničných vecí

Thajské kráľovstvo: Kasit Piromya, minister zahraničných vecí

Vietnam: Dr. Pham Gia Khiem, podpredseda vlády a minister zahraničných vecí

Austrália: Gillian Bird, veľvyslankyňa pri ASEAN

Bangladéš: Dipu Moni Nawaz, ministerka zahraničných vecí

Čínska ľudová republika: Yang Jiechi, minister zahraničných vecí

Kórejská ľudovodemokratická republika: Pak Ui-chun, minister zahraničných vecí

Francúzska republika: Jean-François Girault, mimoriadny a splnomocnený veľvyslanec vo Vietname

Indická republika: Preneet Kaur, štátna ministerka zahraničných vecí

Japonsko: Katsuya Okada, minister zahraničných vecí

Mongolsko: Zandanshatar Gombojav, minister zahraničných vecí a obchodu

Nový Zéland: Murray McCully, minister zahraničných vecí

Pakistanská islamská republika: Makhdoom Shah Mahmood Qureshi, minister zahraničných vecí

Papua-Nová Guinea: Christopher S. Mero, osobitný splnomocnenec ministra zahraničných vecí, obchodu a imigrácie

Kórejská republika: Yu Myung-hwan, minister zahraničných vecí a obchodu

Ruská federácia: Sergey Lavrov, minister zahraničných vecí

Srílanská demokratická socialistická republika: Gitanjana Gunawardena, námestník ministra zahraničných vecí

Východotimorská demokratická republika: Zacarias Albano da Costa, minister zahraničných vecí

Turecká republika: Ahmet Davutoğlu, minister zahraničných vecí

Spojené štáty americké: Hillary Rodham Clinton, ministerka zahraničných vecí

Originály textov:

TREATY OF AMITY AND COOPERATION IN SOUTHEAST ASIA

PREAMBLE

The High Contracting Parties:

Conscious of the existing ties of history, geography and culture, which have bound their peoples together;

Anxious to promote regional peace and stability through abiding respect for justice and the rule of law and enhancing regional resilience in their relations;

Desiring to enhance peace, friendship and mutual cooperation on matters affecting Southeast Asia consistent with the spirit and principles of the Charter of the United Nations, the Ten Principles adopted by the Asian-African Conference in Bandung on 25 April 1955, the Declaration of the Association of Southeast Asian Nations signed in Bangkok on 8 August 1967, and the Declaration signed in Kuala Lumpur on 27 November 1971;

Convinced that the settlement of differences or disputes between their countries should be regulated by rational, effective and sufficiently flexible procedures, avoiding negative attitudes which might endanger or hinder cooperation;

Believing in the need for cooperation with all peace-loving nations, both within and outside Southeast Asia, in the furtherance of world peace, stability and harmony;

Solemnly agree to enter into a Treaty of Amity and Cooperation as follows:

CHAPTER I

PURPOSE AND PRINCIPLES

Article 1

The purpose of this Treaty is to promote perpetual peace, everlasting amity and cooperation among their peoples which would contribute to their strength, solidarity and closer relationship.

Article 2

In their relations with one another, the High Contracting Parties shall be guided by the following fundamental principles:

- a. Mutual respect for the independence, sovereignty, equality, territorial integrity and national identity of all nations;
- b. The right of every State to lead its national existence free from external interference, subversion or coercion;
- c. Non-interference in the internal affairs of one another;
- d. Settlement of differences or disputes by peaceful means;
- e. Renunciation of the threat or use of force;
- f. Effective cooperation among themselves.

CHAPTER II

AMITY

Article 3

In pursuance of the purpose of this Treaty the High Contracting Parties shall endeavour to develop and strengthen the traditional, cultural and historical ties of friendship, good neighbourliness and cooperation which bind them together and shall fulfil in good faith the obligations assumed under this Treaty.

In order to promote closer understanding among them, the High Contracting Parties shall encourage and facilitate contact and intercourse among their peoples.

CHAPTER III

COOPERATION

Article 4

The High Contracting Parties shall promote active cooperation in the economic, social, cultural, technical, scientific and administrative fields as well as in matters of common ideals and aspirations of international peace and stability in the region and all other matters of common interest.

Article 5

Pursuant to Article 4 the High Contracting Parties shall exert their maximum efforts multilaterally as well as bilaterally on the basis of equality, non-discrimination and mutual benefit.

Article 6

The High Contracting Parties shall collaborate for the acceleration of the economic growth in the region in order to strengthen the foundation for a prosperous and peaceful community of nations in Southeast Asia. To this end, they shall promote the greater utilization of their agriculture and industries, the expansion of their trade and the improvement of their economic infrastructure for the mutual benefit of their peoples. In this regard, they shall continue to explore all avenues for close and beneficial cooperation with other States as well as international and regional organizations outside the region.

Article 7

The High Contracting Parties, in order to achieve social justice and to raise the standards of living of the peoples of the region, shall intensify economic cooperation. For this purpose, they shall adopt appropriate regional strategies for economic development and mutual assistance.

Article 8

The High Contracting Parties shall strive to achieve the closest cooperation on the widest scale and shall seek to provide assistance to one another in the form of training and research facilities in the social, cultural, technical, scientific and administrative fields.

Article 9

The High Contracting Parties shall endeavour to foster cooperation in the furtherance of the cause of peace, harmony and stability in the region. To this end, the High Contracting Parties shall maintain regular contacts and consultations with one another on international and regional matters with a view to coordinating their views, actions and policies.

Article 10

Each High Contracting Party shall not in any manner or form participate in any activity which shall constitute a threat to the political and economic stability, sovereignty, or territorial integrity of another High Contracting Party.

Article 11

The High Contracting Parties shall endeavour to strengthen their respective national resilience in their political, economic, socio-cultural as well as security fields in conformity with their respective ideals and aspirations, free from external interference as well as internal subversive activities in order to preserve their respective national identities.

Article 12

The High Contracting Parties in their efforts to achieve regional prosperity and security, shall endeavour to cooperate in all fields for the promotion of regional resilience, based on the principles of self-confidence, self-reliance, mutual respect, cooperation and solidarity which will constitute the foundation for a strong and viable community of nations in Southeast Asia.

CHAPTER IV

PACIFIC SETTLEMENT OF DISPUTES

Article 13

The High Contracting Parties shall have the determination and good faith to prevent disputes from arising. In case disputes on matters directly affecting them should arise, especially disputes likely to disturb regional peace and harmony, they shall refrain from the threat or use of force and shall at all times settle such disputes among themselves through friendly negotiations.

Article 14

To settle disputes through regional processes, the High Contracting Parties shall constitute, as a continuing body, a High Council comprising a Representative at ministerial level from each

of the High Contracting Parties to take cognizance of the existence of disputes or situations likely to disturb regional peace and harmony.

Article 15

In the event no solution is reached through direct negotiations, the High Council shall take cognizance of the dispute or the situation and shall recommend to the parties in dispute appropriate means of settlement such as good offices, mediation, inquiry or conciliation. The High Council may however offer its good offices, or upon agreement of the parties in dispute, constitute itself into a committee of mediation, inquiry or conciliation. When deemed necessary, the High Council shall recommend appropriate measures for the prevention of a deterioration of the dispute or the situation.

Article 16

The foregoing provisions of this Chapter shall not apply to a dispute unless all the parties to the dispute agree to their application to that dispute. However, this shall not preclude the other High Contracting Parties not party to the dispute from offering all possible assistance to settle the said dispute. Parties to the dispute should be well disposed towards such offers of assistance.

Article 17

Nothing in this Treaty shall preclude recourse to the modes of peaceful settlement contained in Article 33(1) of the Charter of the United Nations. The High Contracting Parties which are parties to a dispute should be encouraged to take initiatives to solve it by friendly negotiations before resorting to the other procedures provided for in the Charter of the United Nations.

CHAPTER V

GENERAL PROVISIONS

Article 18

This Treaty shall be signed by the Republic of Indonesia, Malaysia, the Republic of the Philippines, the Republic of Singapore and the Kingdom of Thailand. It shall be ratified in accordance with the constitutional procedures of each signatory State. It shall be open for accession by other States in Southeast Asia.

Article 19

This Treaty shall enter into force on the date of the deposit of the fifth instrument of ratification with the Governments of the signatory States which are designated Depositories of this Treaty and of the instruments of ratification or accession.

Article 20

This Treaty is drawn up in the official languages of the High Contracting Parties, all of which are equally authoritative. There shall be an agreed common translation of the texts in the English language. Any divergent interpretation of the common text shall be settled by negotiation.

IN FAITH THEREOF the High Contracting Parties have signed the Treaty and have hereunto affixed their seals.

Done at Denpasar, Bali, this twenty-fourth day of February in the year one thousand nine hundred and seventy-six.

Signed by the Heads of State or Government of the five original ASEAN members:

For the Republic of Indonesia: Soeharto, President

For Malaysia: Datuk Hussein Onn, Prime Minister

For the Republic of the Philippines: Ferdinand E. Marcos, President

For the Republic of Singapore: Lee Kuan Yew, Prime Minister

For the Kingdom of Thailand: M.R. Kukrit Pramoj, Prime Minister

PROTOCOL AMENDING THE TREATY OF AMITY AND COOPERATION IN SOUTHEAST ASIA

The Government of Brunei Darussalam,
The Government of the Republic of Indonesia,
The Government of Malaysia,
The Government of the Republic of the Philippines,
The Government of the Republic of Singapore, and
The Government of the Kingdom of Thailand,

Desiring to further enhance cooperation with all peace-loving nations, both within and outside Southeast Asia and, in particular, neighbouring States of the Southeast Asia region;

Considering Paragraph 5 of the Preamble of the Treaty of Amity and Cooperation in Southeast Asia, done at Denpasar, Bali, on 24 February 1976 (hereinafter referred to as the Treaty of Amity), which refers to the need for cooperation with all peace-loving nations, both within and outside Southeast Asia, in the furtherance of world peace, stability and harmony;

Hereby agree to the following:

Article 1

Article 18 of the Treaty of Amity shall be amended to read as follows:

“This Treaty shall be signed by the Republic of Indonesia, Malaysia, the Republic of the Philippines, the Republic of Singapore and the Kingdom of Thailand. It shall be ratified in accordance with the constitutional procedures of each signatory State.

It shall be open for accession by other States in Southeast Asia. States outside Southeast Asia may also accede to this Treaty by the consent of all the States in Southeast Asia which are signatories to this Treaty and Brunei Darussalam.”

Article 2

Article 14 of the Treaty of Amity shall be amended to read as follows:

“To settle disputes through regional processes, the High Contracting Parties shall constitute, as a continuing body, a High Council comprising a Representative at ministerial level from each of the High Contracting Parties to take cognizance of the existence of disputes or situations likely to disturb regional peace and harmony.

However, this article shall apply to any of the States outside Southeast Asia which have acceded to the Treaty only in cases where that State is directly involved in the dispute to be settled through the regional processes.”

Article 3

This Protocol shall be subject to ratification and shall come into force on the date the last instrument of ratification of the High Contracting Parties is deposited.

Done at Manila, the fifteenth day of December in the year one thousand nine hundred and eighty-seven.

Signed by the Ministers of Foreign Affairs of the High Contracting Parties:

For Brunei Darussalam: Prince Haji Mohamed Bolkiah, Minister of Foreign Affairs

For the Republic of Indonesia: Prof. Dr. Mochtar Kusuma-Atmadja, Minister of Foreign Affairs

For Malaysia: Dato' Haji Abu Hassan Haji Omar, Minister of Foreign Affairs

For the Republic of the Philippines: Raul S. Manglapus, Secretary for Foreign Affairs

For the Republic of Singapore: S. Dhanabalan, Minister of Foreign Affairs

For the Kingdom of Thailand: Air Chief Marshal Siddhi Savetsila, Minister of Foreign Affairs

SECOND PROTOCOL AMENDING

THE TREATY OF AMITY AND COOPERATION IN SOUTHEAST ASIA

The Government of Brunei Darussalam

The Government of the Kingdom of Cambodia

The Government of the Republic of Indonesia

The Government of the Lao People's Democratic Republic

The Government of Malaysia

The Government of the Union of Myanmar

The Government of the Republic of the Philippines

The Government of the Republic of Singapore

The Government of the Kingdom of Thailand

The Government of the Socialist Republic of Viet Nam

The Government of Papua New Guinea

(hereinafter referred to as the High Contracting Parties):

DESIRING to ensure that there is appropriate enhancement of cooperation with all peace-loving nations, both within and outside Southeast Asia and, in particular, neighbouring States of the Southeast Asia region;

CONSIDERING Paragraph 5 of the Preamble of the Treaty of Amity and Cooperation in Southeast Asia, done at Denpasar, Bali, on 24 February 1976 (hereinafter referred to as the Treaty of Amity), which refers to the need for cooperation with all peace-loving nations, both within and outside Southeast Asia, in the furtherance of world peace, stability and harmony;

HEREBY AGREE TO THE FOLLOWING:

Article 1

Article 18, paragraph 3, of the Treaty of Amity shall be amended to read as follows:

“States outside Southeast Asia may also accede to this Treaty with the consent of all the States in Southeast Asia, namely, Brunei Darussalam, the Kingdom of Cambodia, the Republic of Indonesia, the Lao People’s Democratic Republic, Malaysia, the Union of Myanmar, the Republic of the Philippines, the Republic of Singapore, the Kingdom of Thailand and the Socialist Republic of Viet Nam.”

Article 2

This Protocol shall be subject to ratification and shall come into force on the date the last instrument of ratification of the High Contracting Parties is deposited.

Done at Manila, the twenty-fifth day of July in the year one thousand nine hundred and ninety-eight.

Signatories:

For Brunei Darussalam: Prince Mohamed Bolkiah, Minister of Foreign Affairs

For the Union of Myanmar: U Ohn Gyaw, Minister for Foreign Affairs

For the Kingdom of Cambodia: Chem Widhya, Special Envoy of the Royal Government of Cambodia

For the Republic of the Philippines: Domingo L. Siazon, Jr., Secretary of Foreign Affairs

For the Republic of Indonesia: Ali Alatas, Minister for Foreign Affairs

For the Republic of Singapore: S. Jayakumar, Minister for Foreign Affairs

For the Lao People’s Democratic Republic: Leksavang, Deputy Prime Minister and Minister of Foreign Affairs

For the Kingdom of Thailand: Surin Pitsuwan, Minister of Foreign Affairs

For Malaysia: Dato’ Seri Abdullah Haji Ahmad Badawi, Minister of Foreign Affairs

For the Socialist Republic of Viet Nam: Nguyen Manh Cam, Deputy Prime Minister and Minister of Foreign Affairs

For Papua New Guinea: Roy Yaki, Minister of Foreign Affairs

THIRD PROTOCOL AMENDING THE TREATY OF AMITY AND COOPERATION IN SOUTHEAST ASIA

Brunei Darussalam

Kingdom of Cambodia

Republic of Indonesia

Lao People’s Democratic Republic

Malaysia

Myanmar

Republic of the Philippines

Republic of Singapore

Kingdom of Thailand

Socialist Republic of Vietnam

Commonwealth of Australia

People’s Republic of Bangladesh

People’s Republic of China

Democratic People's Republic of Korea
Republic of France
Republic of India
Japan
Mongolia
New Zealand
Islamic Republic of Pakistan
Papua New Guinea
Republic of Korea
Russian Federation
Democratic Socialist Republic of Sri Lanka
Democratic Republic of Timor-Leste
Republic of Turkey
United States of America

Desiring to ensure that there is appropriate enhancement of cooperation with all peace-loving nations both within and outside Southeast Asia, in particular neighbouring States of the Southeast Asian region, as well as with regional organisations whose members are only sovereign States;

Considering Paragraph 5 of the Preamble of the Treaty of Amity and Cooperation in Southeast Asia, done at Denpasar, Bali, on 24 February 1976 (hereinafter referred to as the Treaty of Amity), which refers to the need for cooperation with all peace-loving nations, both within and outside Southeast Asia, in the furtherance of world peace, stability and harmony;

Hereby agree to the following:

Article 1

Article 18, paragraph 3, of the Treaty of Amity shall be amended to read as follows:

“This Treaty shall be open for accession by States outside Southeast Asia and regional organisations whose members are only sovereign States subject to the consent of all the States in Southeast Asia, namely, Brunei Darussalam, the Kingdom of Cambodia, the Republic of Indonesia, the Lao People's Democratic Republic, Malaysia, the Union of Myanmar, the Republic of the Philippines, the Republic of Singapore, the Kingdom of Thailand and the Socialist Republic of Viet Nam.”

Article 2

Article 14, paragraph 2, of the Treaty of Amity shall be amended to read as follows:

“However, this article shall apply to any of the High Contracting Parties outside Southeast Asia only in cases where that High Contracting Party is directly involved in the dispute to be settled through the regional processes.”

Article 3

This Protocol shall be subject to ratification and shall come into force on the date the last instrument of ratification of the High Contracting Parties is deposited.

Done at Ha Noi, Viet Nam, on the twenty-third day of July in the year two thousand and ten, in a single copy in the English language.

The following representatives, being duly authorised, signed the Third Protocol:

Brunei Darussalam: Mohamed Bolkiah, Minister of Foreign Affairs and Trade
Kingdom of Cambodia: Hor Namhong, Deputy Prime Minister and Minister of Foreign Affairs and International Cooperation
Republic of Indonesia: Dr. R. M. Marty M. Natalegawa, Minister of Foreign Affairs
Lao People's Democratic Republic: Dr. Thongloun Sisoulith, Deputy Prime Minister and Minister of Foreign Affairs:
Malaysia: Dato' Sri Anifah Aman, Minister of Foreign Affairs of Malaysia
Republic of the Union of Myanmar: Nyan Win, Minister of Foreign Affairs
Republic of the Philippines: Erlinda F. Basilio, Deputy Secretary of Foreign Affairs
Republic of Singapore: George Yong Boon Yeo, Minister of Foreign Affairs
Kingdom of Thailand: Kasit Piromya, Minister of Foreign Affairs
Socialist Republic of Viet Nam: Dr. Pham Gia Khiem, Deputy Prime Minister and Minister for Foreign Affairs
Australia: Gillian Bird, Ambassador to ASEAN
People's Republic of Bangladesh: Dipu Moni Nawaz, Minister for Foreign Affairs
People's Republic of China: Yang Jiechi, Minister for Foreign Affairs
Democratic People's Republic of Korea: Pak Ui Chun, Minister for Foreign Affairs
French Republic: Jean-François Girault, Ambassador Extraordinary and Plenipotentiary to Viet Nam
Republic of India: Preneet Kaur, Minister of State for External Affairs
Japan: Katsuya Okada, Minister for Foreign Affairs
Mongolia: Zandanshatar Gombojav, Minister for Foreign Affairs and Trade
New Zealand: Murray McCully, Minister for Foreign Affairs
Islamic Republic of Pakistan: Makhdoom Shah Mahmood Qureshi, Minister for Foreign Affairs
Papua New Guinea: Christopher S. Mero, Special Envoy of the Minister for Foreign Affairs, Trade and Immigration
Republic of Korea: Yu Myung-hwan, Minister for Foreign Affairs and Trade
Russian Federation: Sergey Lavrov, Minister for Foreign Affairs
Democratic Socialist Republic of Sri Lanka: Gitanjana Gunawardena, Deputy Minister for Foreign Affairs
Democratic Republic of Timor-Leste: Zacarias Albano da Costa, Minister for Foreign Affairs
Republic of Turkey: Ahmet Davutoğlu, Minister for Foreign Affairs
United States of America: Hillary Rodham Clinton, Secretary of State